بی گمان چشم ها دربند مقعد انسان می باشند، پس هرگاه چشم ها بخواب روند، بند مقعد باز و روان می شود.

از معاویه بن ابی سفیان رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إن العَيْنَين وِكَاء السَّه، فإذا نَامَت العَينان اسْتُطْلِقَ الوِكَاءُ»: «بی گمان چشم ها دربند مقعد انسان می باشند، پس هرگاه چشم ها بخواب روند، بند مقعد باز و روان می شود».

[حسن است] [به روایت احمد - به روایت دارمی]

«چشم ها دربند مقعد می باشند»؛ یعنی: چشم ها در حال بیداری و هوشیاری از مقعد انسان محافظت می کنند و مانع خروج چیزی از آن می شوند و اگر چیزی از مقعد خارج شود، انسان متوجه می شود و احساس می کند. «پس هرگاه چشم ها بخواب روند، دربند مقعد باز و روان می شود»؛ یعنی: وقتی انسان به خواب رود، عضلات بدنش شل می شود و ریسمانی که حلقه ی مقعد را محکم نگه می داشت، باز می شود و بدون آنکه انسان احساس نماید، از او باد خارج می شود. در اینجا رسول الله صلی الله علیه وسلم چشم را به ریسمانی که با آن ظرف را محکم می بندند، تشبیه نمود؛ در نتیجه اگر چشم ها باز باشند، ریسمان محکم حلقه ی مقعد را می بندد و حتی اگر چیزی از آن خارج شود، احساس می کند، اما وقتی چشم ها بخواب روند، ریسمان باز می شود و بی آنکه انسان احساس کند و متوجه شود چیزهایی از او خارج می شود. این از باب تشبیه است و تشبیهی بلیغ از رسول الله صلی الله علیه وسلم می باشد تا حکم شرعی را به ذهن نزدیک نماید؛ و این از سخنان جامعی است که به رسول الله صلی الله علیه وسلم عطا شده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8404